

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 21sten DECEMBER 1833. N. 51.

Gemengde staatkundige en wetenschappelyke berigten.

FRANKRYK.

De fransche expeditie, onder den generaal *Voirol*, welke naar de kust van Afrika is gezonden, heeft bezit genomen van Bugia, en zich, volgens de laatste berigten, verder landwaarts uitgebreid, doch ontmoet steeds een hevigen tegenstand van de zyde der Kabailen. [Naar luid van byzondere berigten zoude de voormalige Dey van Algiers van tyd tot tyd in staat worden gesteld, om, door het zenden van krygsbehoeften en geweer, dien tegenstand levendig te houden.]

De *Gazette*, die steeds van *Hendrik V* spreekt, als van haren aanstaanden vorst, doelt nopens dien prins het volgende mede: De Oostenryksche veldmaarschalk, die te Praag kommandeert, had een gesprek met den jongen prins over het schoone Frankryk, en zeide: "Monseigneur, in weerwil van het genoegen, dat wy smaken U in ons midden te zien, zoo hopen wy U echter eenmaal naar Parys terug te brengen."—"Naar Parys!—antwoordde *Hendrik V*,—Ja, wie kan meer dan ik wenschen Parys terug te zien? Ik geloof, Mynheer de maarschalk, dat ik weder zal komen, doch niet in uw gezelschap." De *Gazette* meent, dat de Franschen den jongen *Hendrik V* zelve zullen terug roepen, en dus de Oostenryksche hulp daartoe niet zullen benoodigd hebben.

Er is een zekere heer *Bresson*, oud 60 jaren, wonende in de straat Croix-d'Autin, gearresteerd, terwyl hy kleine medailles uitdeelde, hebbende op den eenen kant het borstbeeld van den hertog *van Bordeaux*, met de woorden: *God heeft hem ons gegeven*, en aan de wederzyde: Den 29 September 1833. Hy is naar de prefecture van politie gezonden met de medailles, welke hy nog by zich had. Aldaar verklaarde hy, dat hy ze van een voorbyganger had ontvangen, in een papier gepakt, en dat hy ze nu als eene zeldzaamheid uitdeelde, vermits hy er voor zich zelve te veel had.

Nopens de St. Simonisten, die zich in Smirna bevinden, deelen onze dagbladen, het volgende mede: "Alhier, in Smirna, hebben de St. Simonisten zich in twee benden verdeeld; zes hunner hebben zich naar Alexandria, in Egypte, begeven, om de komst *van de Moeder* bekend te maken; (volgens andere berigten, is het om *de vrye vrouw* in Egypte op te sporen: welke betrekking er tusschen *de vrye Vrouw* en *de Moeder* bestaat, en wat de beteekenis van die beide woorden is, schynt alleen aan die dweepers bekend te zyn); de anderen dragen alhier, in Smirna, geheel nieuwe kleederen, doch zyn overigens geheel arm; zy leven van aalmoezen van liefdadige menschen, die hen van den honger niet willen laten omkomen. Men heeft hun voorgesteld, om den overtogt naar Frankryk voor hen te betalen; doch daarvan willen zy niet hooren; zy verkiezen liever ryst met water te eten en op stroo-matrassen te slapen, welke zy het apostolische bed noemen, dan onverrigter zaken terug te keeren."

Een ander berigt meldt:—

Wy hebben gemeld, dat vader *Enfantin* naar Alexandria vertrokken is, om de *vrye vrouw* te zoeken. Dit is niet naauwkeurig. Hy wil de doorgraving van de landengte van Suez bewerken. Wy hebben een' brief van vader *Enfantin* aan den heer *de Fleury*, zyn medegevangene in de Sainte-Pélagie, voor ons, waarin hy het oogmerk van zyne reis aankondigt: "Ik wil Frankryk niet verlaten, zonder u vaarwel te zeggen. Ik vertrek morgen naar Egypte; ik hoop, door myne reis, ten minste de aandacht van Frankryk te vestigen op het grootste industriële werk, (de doorgraving van de landengte van Suez), hetwelk in onze dagen kan en moet ondernomen worden, ontworpen door *Napoleon*, bestudeerd door zynen staf, en gelegen op een grondgebied, bestuurd door den ondernemendsten man onzer dagen.—Ik zal, tusschen het oude Judea en het antique Egypte, Rome aan Mecka, *Mahomet* aan *Christus* trachten te verbinden. Laat myne onderneming heerschzuchtig schynen; dezelve is by my onveranderlyk; het is my zelfs aangenaam, dat men dezelve voor my te groot acht, opdat men dezelve beschouwe zoo als zy wezenlyk is, namelyk, van een algemeen en uitgebreid belang.—Het is een kruistogt, welken ik bedoel."

Een Engelschman, die veel van de natuurlyke historie houdt, was in vriendschap geraakt met den heer *Martin*, en ging elken dag de menagerie van leeuwen, beeren tygers en andere beesten in den Plantentuin bezoeken.—Dezer dagen komt de Engelschman in den tuin, terwyl het hok van een der leeuwen open was gelaten; eer hy er aan denkt, komt de leeuw op hem aan, en laat hem geen tyd om terug te keeren. In angst vat de Engelschman zyne snuifdoos en werpt de snuif naar den neus van den leeuw, die niet wetende wat hem overkomt, blyft stil staan, en eindelyk niezende en de manen schuddende aftrok. De Engelschman had daardoor tyd zich uit zyne gevaarlyke positie te redden.

Uit Champagnole berigt men het volgende: "Men heeft kortlings in den grond van een huis gevonden eene gouden medaille, ter waarde van 20 francs, zeer wel bewaard. Op de eene zyde ziet men het hoofd van *Adrianus* met het omschrift: *Adrianus Augustus ens III. P. P.* (*Pater patriae*). Het derde consulaat van *Adrianus* komt overeen met het jaar 119 van J. C.—Aan den anderen kant ziet men Egypte als eene vrouw afgebeeld, leunende op eene vaas, met korenaderen gevuld, zinspelende op de vruchtbaarheid van deszelfs grondgebied. Voor dit beeld staat een ibis op een voetstuk; het omschrift is *Egyptus*.

ENGELAND.

Londen, Oct. 19.—Sedert men meent te weten, dat het laatste tractaat van Rusland met de Verhevene Porte niet alleen inhoudt, dat de eerstgenoemde de andere mogendheid steeds te hulp zal komen met zee en landtroepen, zoo dikwerf zy zulks zal behoeven, maar dat ook de Sultan zich verbindt, om, indien Rusland dit begeert, de zee-engte der Dardanellen voor alle vreemde schepen te sluiten, voeren de ministeriëlen een zeer hoogen toon tegen de russische staatkunde, en vermeenen zy, dat Europa dergelyk eene dwinglandy niet kan dul- [illegible] gemerkt, dat de russische staatkunde geenzins is veranderd, maar dat het whig-ministerie zeer kortzigtig is geweest;—dat het in deze kortzigtigheid het belang van Engeland heeft miskend, en dat van Nederland heeft opgeofferd, en zich zulks te laat zal beklagen.—Men spreekt nu van het zenden van schepen en troepen naar de Middelandsche-zee, by wyze van voorzorg, doch op dit gerucht schynt nog weinig staat te kunnen worden gemaakt.

—De zeekapitein *Ross*, welke drie jaren geleden eene tweede poging heeft aangewend, om een noordelyken doortogt naar den Stillen Oceaan te vinden, en die reeds voor dood is gehouden, is gelukkig te regt gekomen.—Reeds in het eerste jaar heeft hy zyn schip verloren.—Hy heeft eene schuilplaats en onderhoud gevonden in het wrak van de *Fury*, welken bodem, kapitein *Parry*, in 1825, in Prins-Regents-Inlett had achtergelaten, en heeft het geluk gehad van daar dit jaar een walvischvanger te bereiken, die hem en zyn volk herwaarts heeft gevoerd. Hy is op een der Hebriden aangekomen.

Lord *Grey* is, sedert hy aan het hoofd van ons ministerie staat, zeer aan zyne familie gehecht. Aan zyn broeder, den generaal *Henri Grey*, heeft hy den post van controleur by den Onder-Koning van Ierland geschonken met een inkomen van 2000 ponden (24,000 gulden.) Een neef is aan de schatkist geplaatst; er is geen neef of hy wordt voortgeholpen. Hoe weinig belangzuchtig is onze liberale minister!

Ten bewyze, dat de meisjes gaarne een man hebben, zou kunnen strekken de zucht van de engelsche schoonen om naar een ander werelddeel te verhuizen, in de hoop aldaar te huwen. Het werven van meisjes is alhier groot. Zy moeten tusschen de 18 en 30 jaren oud zyn, doch niet ouder; elk ontvangt 8 ponden of 96 gulden, met toezegging dat zy in Australië (Nieuw-Holland) een man zal hebben. Te Deptford is dezer dagen het vaartuig *Princesse Royale* met 300 lieve meisjes uitgezeild, die alle een man en beter vaderland wenschen. De bewoners van van Diemensland zyn meestal vryers die eene vrouw wenschen. Beider wenschen worden zoo doende vervuld.

Een dagblad van Sidney, hoofdstad Nieuw-Walles, (zuidelyk gedeelte) in Nostasien en in Australië, behelst de volgende mededeeling, betrekkelyk eene groep eilanden ontdekt door kapitein *Carwood*, kommandant van de walvischvaarder *de Hashmys*, overgenomen uit het dagboek van dat vaartuig.—"Van Japan afzeilende, ontmoette ik eene groep eilanden, die op geene kaart gevonden wordt, op vyf graden, vyf en veertig minuten noorder breedte, en 152 graden, 6 minuten oostelyke lengte, omtrent vyftig mylen ten noord-oosten van de eilanden Young Williams. Men kon zeer verre uit zee de kruinen der boomen van dit eiland zien. Ik deed myne equipagie op verschillende dezer eilanden aan wal gaan, en de inboorlingen verschaften hun met groote voorkomendheid alle soort van verfrisschingen.—Deze eilanden zyn goed bevolkt en leveren eene groote hoeveelheid kokosnooten en andere vruchten op. Men heeft er naar alle waarschynlykheid eene uitmuntende haven aan den oostelyken kant der eilanden Young-Williams."

Ons dagblad *the Standrrd* zegt, dat men groote plannen voor den handel in het oog heeft. Men zal den Ryn met den Donau vereenigen door middel van een yzeren weg. De machines zouden daartoe reeds in Engeland gemaakt worden. Door den Ryn en den Donau zal men door middel van stoombooten in de Zwarte Zee komen, en zoodoende eene gemeenschap over Trebisonde met Indië openen, 1. over Tabristan en Busbire in Persië; 2. over Diabekir door de Tiger, en 3. over Erzerum door de Euphraat.

DUITSCHLAND.

Darmstadt, Oct. 1.— Den 16 Sept. zyn by Bingen de versteende beenderen (fossilien) van een mammouth in de zoogenaamde Lehmgroeve gevonden. De grootste dezer beenderen is door de onvoorzigtigheid der werklieden aan stuk geslagen. De heer Physikats-Chirurgyn *Keuscher*, een uitstekende Mineraloog, heeft de lehgte van dat gebeente, nadat hy het met veel moeite weder aan elkander gemaakt had, op 4 voet en 3 duim berekend. De middellyn had 7 duim. Naar die beenderen te oordeelen, is dat dier 10 voeten hoog en 15 voeten lang geweest; en behoorde tot de grasetende zoogdieren. De overige beenderen zyn deels van het [illegible] Alle werden in de klei in eene regelmatige laag gevonden, en het is waarschynlyk, dat dezelve tot een en hetzelfde dier behooren, dat door den Ryn aangestroomd, hier zyn ondergang vond. Deze lehm of klei is in een geognostisch opzigt zeer merkwaardig, daar het aan den ingang van het Binger-loch op keizand en kiezelquarz ter hoogte van 10 tot 80 voeten opgehoopt is.

GRIEKENLAND.

Het eiland Samos is aan Turkye verbleven, ofschoon al de bewoners Grieken zyn. Deze waren hierover zeer ontevreden en hebben te vergeefs alle moeite aangewend, om by Griekenland te worden gevoegd. Volgens de laatste berigten hadden zy zich tot Koning *Otto* gewend, en verzocht, dat zy onder de bescherming van zyn gouvernement mogten gesteld worden. Het antwoord is geweest, dat die bescherming hun niet kon verzekerd worden, doch, dat zoo zy zich in Griekenland wilden neder zetten, men hun zoo veel land zoude verleenen als hun eiland groot is. Ten gevolge van dit aanbod, hadden alle Grieken Samos verlaten en zich naar Griekenland begeven. Het eiland Samos staat dus vakant.

RUSLAND.

De opgraving van goud, platina (wit goud) en zilver in Rusland leveren steeds veel voordeel aan het ryk op. De platina-mynen of plaatsen alwaar dat kostbaar metaal gevonden wordt, liggen meer op de oostelyke zyde van het Uralgebergte, in overstroomde landen, en wel ter diepte van drie ellen. Men heeft meerdere stukken van 18 tot 21 ponden gevonden. Goud komt meer voor op de europesche of westelyke zyde van den Ural; de stukken gedegen goud zyn minder zwaar dan van het platina; echter vindt men ook stukken van eenige ponden swaarte. De zwaarste klomp goud is te Bogoslofsk, in het gouvernement Perm, gevonden; dezelve weegt 27 pond. Men kan rekenen, dat in dit jaar Siberie aan edele metalen heeft opgeleverd: 1000 pud (een pud is ongeveer 40 pond) zilver, 200 tot 240 pud goud en 110 tot 130 pud platina. Als men weet, dat alle byzondere opdelvingen van edele metalen 15 pCt. bruto aan de keizerlyke schatkist moeten opbrengen, en dat vele gewigtige mynen eigendom van de kroon zyn, als dan kan men nagaan hoe vele voordeelen deze metalen aan Rusland opleveren.

— In de krim heeft de heer *Montandon* op het landgoed van de gebroeders *Katschoni*, by Karassou-bazar, eene steengroeve van lithographische-steenen ontdekt, met welke steenen op de steendrukkery van den heer *Braun* te Odessa proeven zyn genomen met crayon, de pen en de stift, en bevonden is, dat dezelve niets te wen-

(*Het vervolg op bladzyde 4.*)

Gouvernements Secretary,

Curaçao den 20 December 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 23 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE,

Gouvernements Wissels.

DE ondergeteekende brengt hierby ter kennis van het publick, dat er acht Stellen Gouvernements Wissels, ieder à Duizend Guldens, beschikbaar gesteld zyn, en dat tot verkryging derzelve, biljetten van inschryving uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 24 dezer om tien ure des voormiddags zullen behooren ingeleverd te worden.

De Algemeene Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 20 December 1833.

WAARSCHUWING.

DE Commissaris van Policie *ad-interim*, belast met het Publiek Ministerie, waarschuwt by deze elk en een iegelyk om de Slavin MARTINA, behoorende aan Mevrouw HELENA CORNELIA BOR, niet te herbergen, optehouden, te verschuilen of haar eenigzins in hare voortvlugtigheid behulpzaam te zyn; zullende het Publiek Ministerie tegen alle de genen die zich zoodanige wetstrydige daden mogten veroorloven, naar alle gestrengheid der wetten ageren.

Curaçao den 20 December 1833.

De Commissaris voormeld,

C. C. ROMER.

WAARSCHUWING.

DE debiteuren aan de Drukkery van de WEDUWE WM. LEE, worden mits deze door de ondergeteekenden aangemaand om ten spoedigste hunne rekeningen te komen voldoen, aangezien al de onvoldane rekeningen, in het begin der aanstaande maand January, ter geregtelyke invordering zullen worden overgeleverd.

J. E. MUIS qq.

R. H. L. [illegible] qq.

Den 13 December 1833.

BEKENDMAKING.

TOT voorkoming van alle misverstand zy het mits deze kenbaar, dat myn doop naam en gewone handteekening die is van GERRARD STRIDDELS.

GERRARD STRIDDELS.

Curaçao den 4 December 1833.

TE KOOP.

TEN Pakhuize van den ondergeteekende in de Breede Straat, Huis No. 80.

Staande en loopend Touwwerk van 4½ duim tot 18 draad—Warendorper Linnen—Bonten—Papier—Lakens, &c. &c. &.

J. J. POOL.

Den 6 December 1833.

FOR SALE.

AT the Store of the undersigned in Broad Street No. 80.

Standing and running rigging of 4½ inches to 18 threads — Warendorp Linnen — Checks — Paper — Cloth, &c. &c. &c.

J. J. POOL.

December 6, 1833.

TE KOOP.

By AUGUST MULLER.

Beste Hollandsch Jenever, Tenerif Wyn, Brandewyn, Rum, enz.

Imperial en Gun Powder Thee—onderscheidene soorten Papier, als: Teeken Papier, zeer groot formaat—Velin Papier—Schryf Papier—Kardoes Papier—Huid Papier—Schagten—Boeken in blanco, enz.

Zeer fyn Zwart en Blaauw Laken en Half Laken.

Glazen ruiten, andere goederen, enz.

TE KOOP.

Ter Drukkery.

LEESBOEKEN VOOR KINDEREN.

*** *GETROUWD op den 18 December 1833.*

A. F. VAN DAALEN,

Luit. ter zee 2de Klasse, aan boord Z. M. Brik PEGAZUS.

EN

MEJUFVR: J. VAN DER MEULEN.

*** *BEVALLEN* op Donderdag den 19den dezer, van een Dochtertje, de Echtgenoote van

J. F. NEUMAN wz.

LYST

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert den 13 tot den 19 dezer.

Maria L Specht
Dd Gomes Casseres
Reinhard Romer
Sarah Pinedo Henriquez
Ester Pinedo
Manuela Blandin
A Rita Radus
Louisa San Migel de Froyan
Abm. Hz. Juliao
Constina Surun
Philip F De Haseth
Antonio Mongui
Isaac Calvo
J R van der Kaa
Leendert de Vries
J Kist
J J van Gyzelen
P Schippers
J W Sikman
A H Bisschop Grevelink

Curaçao den 20 December 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de Post Directie,

H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

14.	brik Cornelia, Donnell,	La Guaira
16.	golet Abeone, Evertsz,	Bonaire
	—— Balleztero, Monagas,	Coro
	boot Tonino, Guevara,	St. Jans Kaai
	brik Gen. Gouv. von Scholten, Krögg,	Coro
	—— Olympia, Ellis,	Puerto Cabello
17.	bark Barbelina, Craane,	Bonaire
	brik Huston, Davis,	Trenidad
	bark Eagle, Darzy,	Saba
	—— Trenidad, Hands,	Puerto Cabello
18.	golet Eagle, Brigé,	St. Thomas
	bark Monserate, Arze,	Porto Rico
	golet Amable Lucia, Diedenhoven,	Puerto Cabello
19.	—— Maria, Marconier,	Maracaybo
20.	faluche St. Juan, Ramon,	Puerto Cabello
	bark Dolores, Fernandez,	Coro

UITGEKLAARD—DECEMBER.

14. brik Cornelia, Donnell,
17. boot Tonino, Guevara,
golet Aurora, De Haseth,
18. —— Maria Cathalina, Danies,
19. boot Barbelina, Craane,
20. schip Lloyd, Stevens,

MAANSVERDUISTERING.

Den 26 dezer komt de Maan gedeeltelyk verduisterd op. De verduistering is dan afnemend, en eindigt ten 6 u. 45 m.

Verleden Donderdag den 19 dezer des namiddags, is binnen deze haven van Suriname, laatst van St. Eustatius en St. Martin, aangekomen, Z. M. Brik de ZWALUW, gekommandeerd door den kapitein luitenant A. J. TAM.

Het *etat major* van de ZWALUW bestaat als volgt:

Luitenant der 1ste Klasse, 1ste Officier, H. M. SONDERMANS.

Luit. 2de Klasse L. FREDRIKS.

„ „ „ J. H. MATTHYSEN.

„ „ „ L. NICOLSON.

Chirurgyn 2de klasse J. H. BERGHUIS.

„ 3de klasse H. L. OUDENHOVEN.

Schryver en Victualiemeester, A. COSYN.

Adjunct Schryver, J. J. TAM.

Scheeps Klerk, J. S. SPANJAARD.

Adelborst 1ste klasse, R. C. SLOOS.

„ „ „ G. P. J. MOSSEL.

By deze gelegenheid hebben wy Surinaamsche Couranten ontvangen loopende tot den 4 dezer, met Europische berigten tot den 22 October.

Gisteren middag is binnen deze haven van Martinique aangekomen, Z. B. M. Korvet ARIADNE, gekommandeerd door den Kapitein CHARLES PHILIPS.

In het laatste nummer hebben wy de brievenwisseling van den Gouverneur van Carthagena en den franschen Kommandant nopens de zaak van den Konsul Barrot vermeld. Het dagblad van Martinique stelt ons thans in staat om den aard van de beleediging die het fransche gouvernement in den persoon van deszelfs konsul aangedaan wordt, te doen kennen. Zie hier het omstandig verhaal van dit onderwerp, uit een' brief van Carthagena gedagteekend en door een' franschen koopman aan een zyner vrienden te Havre gezonden. "In den nacht tusschen den 26 en 27 July is de Engelsche kolonel Woodbine met zyne familie vermoord geworden. De gezaghebbenden begaven zich naar de plaats waar de misdaad begaan was en de lyken werden ter zee vervoerd. De Konsul, vergezeld van twee Engelschen, die zyne vrienden waren, bevond zich op de plaats van de ontscheping. De Alcade van de wyk naderde de menigte waar de Heer Barrot was en zich in persoon tot hem wendende, beval hy hem op eenen beledigden toon weg te gaan. Door zulk een onbeschoft bevel beledigd zynde, antwoordde de Konsul dat hy de ontscheping niet binderde en dat zyn pligt als fransche Konsul hem noodzaakte, door zyne tegenwoordigheid aan het overschot der ongelukkige vreemdelingen, die vermoord waren, hulde te bewyzen. De Alcade liet zich door zyne driften vervoeren. Hy greep den Heer Barrot by den arm en riep zyne agenten toe *coge este hombre, amarale*, (vat dezen man en bindt hem.) De Heer Barrot verontwaardigd, stiet hem van zich af en ging weg. In den avond begaf zich dezelfde Alcade, vergezeld van drie zyner agenten, naar den Heer Barrot om hem te arresteren. De Heer Barrot met regt getergd, door de schending van zyne woning, eischtte twee keeren dat de onbeschofde Alcade zyn huis zoude verlaten; waarna de Heer Barrot zyn pistool ging halen en de Alcade verdween.

"De Heer Barrot bragt zyne klagten aan den Gouverneur en de Alcade deed de zyne aan de burgerlyke autoriteit waaraan hy ondergeschikt is. Het gevolg hiervan was dat de Konsul veroordeeld werd om in de gevangenis gezet te worden, zonder dat men de getuigens van de beide partyen verhoord had. Hy weigerde het vonnis te gehoorzamen en verzocht den Gouverneur om zyn paspoort, welke hem werd geweigerd. De kommandant van de *Topaze*, een fransch oorlogs golet, ging by den Gouverneur om hem te zeggen dat de Heer Barrot aan zyn boord zoude komen. De weigering van den Konsul om aan een onbevoegd geregtshof te gehoorzamen, werd weldra door de gansche stad bekend gemaakt, eenige oproermakers wilden zich tegen het vertrek van den Konsul verzetten, door het graauw oproerig te maken.—In weerwil van het gevaar dat hy zou loopen, drong de Heer Barrot er op aan, om zich aan boord van de *Topaze* te begeven. Hy ging dan uit vergezeld van den kommandant en den stuurman van de fransche golet, alsmede van de Engelsche en Amerikaansche Konsuls en van de fransche kooplieden. Het graauw volgde hem al schreeuwende *à la caval, que no se vaya.*—Voor de poort gekomen zynde, vond de Heer Barrot dezelve gesloten, de officier voorgevende order daartoe ontvangen te hebben. De Konsul de verbittering van het graauw ziende, verzocht om eene wacht ten einde zich en zyne vrienden tegen de woede van de menigte te beschermen. Voor de deur van zyn huis terug gekomen zynde, wilde hy er binnen gaan, doch toen werd het geschreeuw "in de

gevangenis, zet hem in de gevangenis, dat hy̆ sterve, doodt hem," heviger. De sergeant van de policie plaatste zich voor de deur en beval Barrot hem naar het gevangenhuis te volgen. De Heer Barrot de grootte van het gevaar ziende, dat hy̆ en zy̆ne vrienden liep, onderwierp zich, om grootere ongelukken voortekomen, aan het bevel.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Amsterdam, Oct. 19.—De *Times* geeft den volgenden brief uit Konstantinopel van 18 September:

"De vrees, die door de gedurige brandstichtingen in deze hoofdstad ontstaan was, heeft sedert verleden Vry̆dag en Zaturdag een weinig opgehouden; op welke dagen, ten gevolge der *groote prophetie* van eenen eenvoudigen Albanees, by̆ den Sultan, by̆ zy̆ne ministers, by̆ de aanzienly̆ken en by̆ het volk een hevige schrik heerschte.—Deze man, eene goddely̆ke zending voorwendende, verkondigde aan de hoofdstad en het geheele Ry̆k eene vreesely̆ke ramp, die op de voormelde dagen allen in het verderf zou storten. De angst was zoo groot, dat de Seraskier-Pacha, aan wien de waarzegger voorspeld had, dat hy̆ eenen y̆sselyken dood zou sterven, "al verborg hy̆ zich in eenen nootendop," en vele andere lieden, hunne kostbaarste goederen in veiligheid bragten. De gevreesde dagen zy̆n echter voorby̆gegaan, zonder dat er iets buitengewoons heeft plaats gehad; behalve dat er zeven Grieken, die by̆ den laatsten brand als brandstichters gevangen genomen waren, in het openbaar opgehangen, en een aantal Turken in het geheim geworgd werden, als eene heilzame waarschuwing voor anderen, om zich rustig te houden. De Sultan, die twee dagen te [illegible] de Aziatische kust, terug gekeerd was, droeg zorg van zich op Vry̆dag en Zaturdag aan geen gevaar bloot te stellen.

De inhoud van het tusschen Rusland en de Porte gesloten verdrag is thans bekend geworden.

Het is van den 8sten July̆ gedagteekend, bestaat uit eene inleiding, zes artikel, en eene slot-bepaling, en is onderteekend door den Seraskier Achmed Pacha en de Heeren Orloff en von Butenieff. By̆ het eerste artikel is bepaald, dat ten eeuwigen dage vrede, vriendschap en bondgenootschap zal bestaan tusschen de beide party̆en, en dat dit verbond ten doel heeft de wederkeerige verdediging tegen alle aanvallen van wat aard ook; belovende zy̆, alle de zaken die vrede en rust in gevaar mogten brengen, zonder uitzondering onderling te zullen schikken, en elkander te dien einde krachtdadig hulp te zullen verleenen.—Het tweede artikel bevestigt al de vroegere verdragen, te weten dat van Adrianopel van 2 December 1829; dat van St. Petersburg van 14 April 1830, en de overeenkomst betrekkely̆k Griekenland, den 9den July̆ 1832 te Konstantinopel gesloten.

By̆ het derde artikel wordt bepaald, dat, daar Rusland, in overeenstemming met de ten grondslag van het verdrag gelegde beginselen, de onafhankely̆kheid en onschendbaarheid van het Ottomannische Ry̆k wenscht te handhaven. *Z. Keiz.* Majesteit zich verbindt, om aan de Porte alle zoodanige hulp te land of ter zee te verleenen, als Turkje door de omstandigheden genoopt mogt worden te verlangen; zullende de Sultan telken reize, wanneer zulks noodzakely̆k mogt zy̆n, zelf beslissen over de sterkte der hulpbenden, die hy̆ zou wenschen te erlangen. Het vierde artikel stelt vast dat die geen der beide Staten, die zulk eenen bystand van den anderen vraagt, alleen voor het onderhoud der hulpbenden zal zorgen. Het vy̆fde artikel houdt in, dat het verdrag voorloopig voor acht jaren gesloten wordt, en het zesde, dat de bekrachtigingen te Konstantinopel binnen twee maanden uitgewisseld zullen worden.

Het volgende supplementaire artikel is het belangry̆kste van allen, ten minste voor vreemde natien:

"In overeenstemming met de bovenvermelde beginselen, zal de Verhevene Porte, ingeval van nood, de zee-engte der Dardanellen sluiten, dat is te zeggen, dat zy̆ aan geenerlei vreemd vaartuig, onder wat voorwendsel ook, de doorvaart zal vergunnen. Het tegenwoordige afzonderly̆ke artikel zal beschouwd worden als woordely̆k ingelascht en begrepen in gezegd verdrag, en zal op dezelfde wy̆ze gehandhaafd en in acht genomen worden."

Londen, Oct. 15.—De *Weekly Dispatch*, van jl. Zondag deelt de volgende nieuwsty̆dingen mene, uit *Zuid-Amerika*:

De vrede, welke dit land geniet, schy̆nt de Engelschen in Europa wederom uitgelokt te hebben, om speculatien te wagen, ten minste de invoeren zy̆n veel te groot voor de behoeften en de armoede van het land. Er zy̆n hier Engelsche huizen, die niet alleen een aantal goederen in het tolhuis laten berusten om de aliavale niet te betalen, dewy̆l hunne pakhuizen vol zy̆n, maar zelfs goederen gedeponeerd hebben op het plein van Bogota, waardoor de markt als geheel verloren gerekend kan worden, want er zy̆n hier geene kapitalisten zoo als in Europa, die op eens vele goederen opkoopen, in hoop dat zy̆ er naderhand eene goede winst op kunnen maken, en indien zy̆ ook bestonden, zouden zy̆ by̆ zulk eene speculatie even min rekening vinden, want men zoude voortgaan goederen te zenden. Hetgeen dus nu waarschy̆nly̆k plaats moet hebben is dat de kooplieden in Europa, welke weldra moede zullen zy̆n om op remisen te wachten, last geven zullen om, tot welken prys ook, te verkoopen, waardoor de waren tot eenen spotpry̆s zullen vallen. Een ander nadeel door deze overvoering veroorzaakt, en hetwelk men nu reeds gevoelt, is dat men thans geene winkeliers meer dwingen kan om met een goed, tevens een slecht artikel te koopen, want de kooplieden hunne magazy̆nen vol hebbende, geven alle mogely̆ke voordeelen om ten minste een gedeelte hunner af te zetten, en schry̆ven de winkeliers hun thans op hunne beurt de wet voor. Ofschoon nu de Engelsche goederen meest ingevoerd worden door de fabry̆kanten zelve, die hier hunne klerken of agenten hebben, en zy̆ dit dus beter koop doen kunnen dan onze kooplieden, kan dit voordeel hun niet tegen schade behoeden, zoodat alle invoerders met groote verliezen worden bedreigd.—De inlandsche kooplieden of winkeliers zy̆n, met zeer weinige uitzonderingen, lieden die geen kapitaal bezitten en handel dry̆ven zonder de minste berekening te maken. Zy̆ verteeren veel geld, en om zich dit te verschaffen koopen zy̆ goederen op 8 à 12 maanden krediet, zetten eenen winkel op en beginnen te verkoopen, maar verteeren het geld ook weder even schielijk als zy̆ hetzelve in handen kry̆gen, en wanneer nu de vervaldag hunner wisselbrieven nadert, nemen zy̆ eenige goederen van een ander handelhuis, verkoopen dezelve hier en daar by̆ gedeeltens 10 à 20 pCt. onder de waarde en voldoen hiermede hunne schuld, gewoonly̆k 4 à 5 maanden nadat de betaaldag verscheenen is, by̆ kleine sommen, naargelang zy̆ gelden in kry̆gen; en de zaken zy̆n hier tot zulk eenen ellendigen staat vervallen, dat zy̆, die op deze wy̆ze hunne engagementen vervullen, goede betalers genoemd worden. Zoodanig heeft men hier gedurende jaren handel gedreven; het zal dus niet vreemd schy̆nen dat thans alle handelaren hier op het punt zyn van te niet te gaan, hetgeen sommige gegoede inlandsche kooplieden die loopbaan heeft doen verlaten, om zich in landbouwers te hervormen. Ongelukkig schy̆nt het niet by̆ deze speculatie gebleven te zy̆n, maar het bly̆kt dat frauduleuze bankeroeten van 20,000 à 30,000 piasters thans ook in gebruik komen, daar men er in eene maand ty̆ds drie gezien heeft.—Het schy̆nt dat die lieden aangemoedigd worden, door de slechte zeden van dit land, want zy̆ worden thans op dezelfde wy̆ze en met even veel ontzag behandeld als van te voren; ook komt hier de haat in aanmerking, welke men tegen de vreemdelingen gepleegd, niet als schandely̆k aangemerkt, maar veeleer met algemeen genoegen vernomen wordt.

Men moet het dus den Engelschen wy̆ten, dat den weinigen handel, die hier bestond, den bodem is ingeslagen geworden, zoo door overvoer als door ongehoord krediet te verleenen, maar ook zy̆ zullen er het zwaarst by̆ ly̆den.

Voor het oogenblik is onze handel onbeduidend, en worden voor het grootste gedeelte gedreven over Noord-Amerika. De Franschen handel, die welligt op een derde verminderd is, gaat ook grootendeels langs dien weg, want de regten op de wy̆n zy̆n te hoog, om de consumptie te vermeerderen, en zy̆ kunnen moeijely̆k een schip bevrachten, zonder de lading met wy̆n aan te vullen. Die van Noord Amerika is van weinig waarde, dewy̆l dezelve voor een groot gedeelte bestaat in levens- [illegible] vry- stelde van de betaling van het extra regt van 5 à 7 1-2 pCt., op goederen door vreemde bodems aangebragt, zouden denzelven zeker merkely̆k verlevendigd hebben, ware het niet ingetrokken geworden. Engeland is dus het eenige land dat groote invoeren doet, en hoe het zulks by̆ voortduring doen blyft, is onmogely̆k te beseffen. Men zal zich een denkbeeld kunnen vormen van de waarde der goederen die in Nieuw-Granada ingevoerd worden, wanneer men nagaat dat in Carthagena en St. Martha alleen in vy̆f maanden ty̆ds *f* 542,-466, 25. aan inkomende regten betaald zy̆n, zonder te berekenen hoeveel langs dezelfde havens binnengesmokkeld is. Over Maracaibo zy̆n ook vele goederen ingevoerd en langs den Atrato is eene ontzagely̆ke menigte koopmanschappen binnengebragt. Het openstellen dezer rivier heeft Carthagena en Bogota veel nadeel toegebragt. Voorheen passeerden alle goederen voor Antioquia en de Cauca langs Carthagena, en de meesten voor de twee laatstgemelde Provincien over Bogota; maar nu worden zy̆ voorzien langs den Atrato, want door het tolhuis te Guibdo, het eerste dat men ontmoet, op dertig dagreizens van de kust gelegen is, worden by̆na alle goederen ter sluiks ingevoerd; waartoe de woestheid dier onbewoonde streken by̆zonder geschikt is, en men geeft dus de voorkeur aan dien weg. Daarenboven bevoordeelen de inwoners van Choco en Antioguia ook den sluikhandel, dewy̆l zy̆ dusdoende eenen beteren pry̆s maken van hun stofgoud. Carthagena beklaagt zich daarom zeer, dat haar handel vermindert zonder dat het Gouvernement er winst van trekt. Indien men niet eenen of anderen maatregel ten voordeele dier haven neemt, wordt zy̆ gewis met eenen totalen ondergang bedreigd.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

schen overlaten. Deze steengroeve is zoo groot, dat Rusland ook andere landen met die steenen kan voorzien.

— De kolonie van den hertog van Anhalt Kothen, by Perecob, in de Krim, heeft eene schapenfokkery, waarvan de schapen met de beste saxische schapen kunnen wedyveren, en even als deze zeer fyne wol opleveren. Hierdoor is men thans in het zuiden van Rusland niet meer genoodzaakt, om met zware kosten de schapen uit Saxen en elders te doen komen.

— Uit Tobolsk schryft men, dat in het dorp Nachratschinsk, op den 16 July, by een onweder, hagelsteenen, ter grootte van ganzen-eyeren zyn gevallen, waaronder men kleine vierkante ysteenen opmerkte. Men beschouwde zulks als een zeldzaam natuurverschynsel.— De meeste glazen der huizen waren verbryseld, en vele planten vernield.

POLEN.

Warschau, Sept. 27.—Verscheidene russische generaals, tot het gevolg van Z. M. den Keizer behoorende, zyn alhier aangekomen; als de generaal-adjudant van Z. M., graaf *Benkendorf*, enz. Men had gehoopt, dat Z. M. ons met een bezoek zou vereeren; doch dit zal voor als nog geen plaats hebben. In een der dagbladen vindt men deswege het volgende: "Toen Keizer *Nicolaas* den 22 te Modlin was aangekomen, deed de stad Warschau om verlof verzoeken, eene deputatie aan Z. M. den Keizer te mogen zenden, met het verzoek dat Z. M. de stad Warschau mogt komen bezoeken." De Keizer nam de deputatie niet aan, latende aan de stad Warschau zeggen: "dat hy naar Polen gekomen was, om het leger te zien, met hetwelk hy zeer tevreden was; dit was voor als nog hetgeval niet met Warschau. Z. M. zou eerst dan weder aldaar verschynen, wanneer de inwoners der stad op nieuw zyne achting verdiend hadden, in welk geval hy met genoegen aldaar zou terug komen."

— Om 8 ure verliet de Keizer de citadel van Warschau, om naar Modlin terug te keeren. By het afscheid nemen, zeide hy tegen den militairen gouverneur graaf *Pankratief*: "*Ik ben wel naar de citadel gekomen, maar niet naar Warschau; de inwoners moeten dit weten.*"

Bevolking van den Aardbol.

De oppervlakte des aardbols wordt geschat op 25,600,000 vierkante mylen, van 25 in eenen graad; van welke hoeveelheid de zee er 18,865,000 inneemt, zoo dat er dan voor de aarde slechts overblyven 6,825,000 mylen. Deze uitgestrektheid is tusschen de verschillende werelddeelen verdeeld, zoo als wy zullen aanwyzen, met byvoeging van het vermoedelyk getal der bevolking van elk gedeelte.

Europa	492,000 vierkante mylen.	226,000,000	inw.
Asia	2,108,000 „ „	390,000,000	„
Afrika	1,496,000 „ „	70,000,000	„
Amerika	2,197,000 „ „	40,500,000	„
Australië	532,000 „ „	20,300,000	„
	6,825,000 „ „	746,800,000	„

Men ziet, dat Asia het grootste en meest bevolkte werelddeel is; maar by vergelyking van deszelfs oppervlakte, is het zulks veel minder dan Europa, naardien de bevolking van dat werelddeel 458 menschen, en die van Asia slechts 185 op de vierk. myl bedraagt. Europa is derhalve in evenredigheid van deszelfs uitgestrektheid, het meest bevolkte werelddeel. Het ligt niet in ons bestek, om te onderzoeken, of velerlei oorzaken hebben kunnen zamenwerken, om deze uitkomst op te leveren; wy bepalen ons met er slechts ééne op te noemen, om dat deze de vermogendste is, en daarenboven niet verwisselen kan naar den luim der menschen; en wy zeggen alzoo: Europa is van de vyf werelddeelen, naarmate van deszelfs oppervlakte, het meest bevolkt, omdat hetzelve de aanzienlykste hoeveelheid aarde, ter bewoning geschikt, aanbiedt.

Zie hier het geheel der onbewoonbare gedeelten van den aardbol: in Europa, 80,000 vierk. mylen; Asia, 877,250; Afrika, 748,000; Noord-Amerika, 400,000; Zuid-Amerika, 250,000. Geheel 2,355,250.

Bevolking van Londen en Parys.

De bevolking van Londen, zonder de voorsteden, is 1,350,000 zielen; van Parys, 774,338 zielen.

Personen zonder bestaan: te Londen, 20,000; te Parys, 10,000. *Publieke meisjes*: te Londen, 75,000; te Parys, 12,000. *Gaauwdieven, roovers, smokkelaars*, enz. te Londen, 115,000; te Parys, 9000. *Helers*: in Londen, 3000; in Parys, 600. *Bedelaars*: in Londen, 16,000; te Parys, 9000. Totaal misdadigers: voor Londen, 229,000; voor Parys, 40,600; de misdadige bevolking van Londen is 170 op de 1000; van Parys 42 op de 1000. In 1831 heeft te politie te Londen 72,824 personen gevat, dat is 1 op de 18. Londen en Parys zyn de brandpunten of verzamelplaatsen der misdadigers.

Diamanten.

Dit kostbare gesteente werd eerst weinige eeuwen vóór de christelyke jaartelling bekend. Maar de wyze van dien steen te slypen is men slechts aan het toeval verschuldigd. *Lodewyk van Berquen*, geboortig te Brugge, is de eerste die zulks bewerkstelligd heeft, omstreeks het jaar 1450. *Agnès Sorel*, minnares van *Karel den VII*, was in Frankryk de eerste vrouw, welke zich met diamanten versierde. De diamanten worden gehaald uit de koningryken Galconde, Visapour en Bengalen; men heeft er ook mynen ontdekt in Brazilië in den jare 1728.

Eene der fraaiste bekende diamanten is die van den grooten Mogol: dezelve heeft de gedaante van een half doorgesneden ei; en is waardig geschat 11,723,178 franken. (De frank tegen 45 cents berekend, zoude dit bedragen *f*5,273,430: 10.)

De diamant van den groot-hertog van Toskane is aan alle zyden met ruiten en hoeken geslepen (*à facettes*;) deszelfs water is eenigzins citroen-kleurig: men schat denzelven op 1,608,335 franken.

De kroon van Frankryk bezit twee andere diamanten, de eene genaamd *Sancy*; deze ontleent zyne benaming van den heer *Harlay*, baron van Lancy, ambassadeur van Frankryk te Konstantinopel, die denzelven aan den Koning bragt. Deze diamant heeft 600,000 franken gekost, en is veel meer waardig. De andere, genaamd de *Pitt of Regent*, om dat dezelve voor den Koning verkregen is door den hertog *van Orleans*, regent, van een' Engelschman, *Pitt* genaamd, tydens de minderjarigheid van *Lodewyk de XIV.*, heeft 2,509,000 franken gekost, en is zulks dubbeld waardig.

De grootste bekende diamant behoort tot het bezit van het russische hof: dezelve heeft de grootte van een duiven-ei. Zie hier deszelfs lotgevallen: een fransch grenadier, van het Indische bataillon, gedeserteerd zynde, trad in Malabaarsche dienst, en nam zyne kans waar, om een der oogen van het beroemde beeld van *Scheringan*, in den tempel van Brama, uit te rukken. Hy nam de vlugt naar Madras, en verkocht zyn diamant voor 50,000 franken aan een scheeps-kapitein: deze stond denzelven voor 300,000 franken af aan een Jood, welke laatste den steen voor eene veel hoogere som aan een Griek overgaf, die denzelven in den jare 1772 verkocht aan de Keizerin van Rusland voor 2,500,000 franken gereed geld, en daarenboven eene lyfrente van 100,000 franken.

Brandstichting.

Baco zegt, *dat er zekere égoïsten zyn, die een huis in brand steken om een ei te koken.* Dit komt wat onwaarschynlyk voor, en het voorbeeld van *Nero*, die eene stad in brand stak om eene illuminatie te hebben, is zeer zeldzaam. Evenwel het proces van *John Stall* voor het hof van assises te Cambridge, in Engeland, heeft bewezen, dat het gezegde van den beroemden staats-minister van Koningin *Elisabeth* (*Baco*) geen vergrooting (*hyperbole*) is. Sedert eenigen tyd waren de landhoeve van *Henri Headley* en eenige andere woningen in den omtrek in brand geraakt. *John Stall*, knecht op de landhoeve van *Headley*, onderscheidde zich altyd by die herhaalde branden. Hy was de eerste er by, en wist door zynen yver altyd den voortgang der vlammen te stuiten. Indien de Engelschen eene maatschappy hadden, waarby de deugdzaamste en met gevaar verbonden daden beloond worden, dan had *John Stall* den prys of de beloening meer dan eens behaald. Zyn voorbeeld doet zien, hoe moeijelyk het is, om iemands oogmerken te doorgronden en te beoordeelen. Wy noemen het goed dikwyls *kwaad*, en het kwaad *goed*. Het toeval ontdekte de beweegreden van zyne zoogenaamde menschlievendheid. Hy werd betrapt, toen hy voor de vyfde maal brand by zynen meester stichtte, en aldus ontdekte men, dat hy al de andere branden ook had aangelegd. Hy heeft zulks bekend. Welke waren zyne beweegredenen? Hy deed het, om dat hy telken reize voor het blusschen *zes en een halve schelling* tot beloning ontving. Hy verkoos by voorkeur het huis van zyn' meester, niet uit haat of wraak, maar omdat hy eer by de hand kon zyn om te helpen blusschen. Hy verklaarde, dat hy slechts getracht had, om de brand-assurantien schade toe te brengen. De Engelsche regtbank heeft hierin weinig verschooning voor hem gevonden, en hem tot den galg veroordeeld, welke straf aan hem is voltrokken.

Uittreksel uit een' brief, geschreven uit Ostende, den 18 Aug. jl. nopens de Heksen te Lier, in Belgie.

Verscheidene Couranten, waaronder ook de Utrechtsche, hebben ons kort geleden van eene heksen-historie onderhouden, die in Lier, provincie Antwerpen, plaats gehad heeft. Een ooggetuige, wiens geloofwaardigheid niet in twyfel kan getrokken worden, heeft my het volgende daarvan verhaald. Niet meer en niet minder dan 700 zoo jonge als oude, gehuwde en ongehuwde heksen resideren thans in die stad, en kwellen en plagen door hare duivelsche kunstenaryen de overige eenvoudige vrome zielen op de deerlykste wyze. Dat zy er wezenlyk bestaan, wordt niet en kan ook niet betwyfeld worden, daar niet alleen de voornaamste geleerde dier stad, maar ook vermaarde geestelyken, welker kunde en bekwaamheid in het ontdekken van alle kuiperyen van *Beëlzebub*, algemeen bekend zyn, beweerd en op onwederleggelyke gronden bewezen hebben, dat er thans, gelyk voorheen, heksen en toovenaars bestaan, onder anderen als een bewys aanvoerende, dat de Mechelsche Cathechismus stellig en uitdrukkelyk verbiedt, *dezelve te raadplegen*. Tegen zulk een zwaarwigtig argument is trouwens niet veel in te brengen; ook is derzelver bestaan in dat goede stadje buiten alle kwestie gesteld. Elk zoekt zich slechts tegen die arglistige pogingen dier gevaarlyke gasten zoo veel mogelyk te beveiligen, doch men heeft slechts één voorbeeld in Lier, dat iemand daarin volkomenlyk geslaagd is. De hemel weet door welke inspiratie, kwam de deugdzame matrone van een zeker publiek huis of *pensionat*, hetwelk zich aldaar sedert de *glorieuse* revolutie gevestigd heeft, op het denkbeeld, dat toovenaars en heksen, ja zelfs duivels niet bestand konden zyn tegen de gewyde Paasch-kaars, of slechts een stukje daarvan. Eene veeljarige ondervinding had dit niet alleen voldoende bewezen, maar zulks lag zelfs in de natuur van de zaak, dus kwam het er nu maar op aan, om in het bezit van het geheel, of een gedeelte van den onwaardeerbaren schat te geraken. Dit was intusschen zeer moeijelyk, vooral nu, daar ieder gezin zorgvuldig ter harte nam, om zyn huis en deur met reliquien en wywater zoodanig te voorzien, dat de ingang voor alle zendelingen der helsche bende ondoordringbaar was. Het gevaar was dringende voor het *vrome* gesticht, hetwelk vooral aan onheil van dien aard blootgesteld was. Goede raad was duur. Eindelyk, na honderd mislukte pogingen by buren, kosters en pastoors, werden de bemoeijingen des achtingswaardige matrone in zoo ver met succes bekroond, dat zy een stukje van een nagel van de kas, waarin de mirakuleuse kaars bewaard wordt, opspoorde, en met vreugdegejuich daarmede naar huis spoedde. Hier werd thans, na rype overweging, besloten, het kostelyk geschenk des hemels onder den dorpel van de deur te begraven; houdende men zich verzekerd, dat noch heks, noch duivel het zoude durven wagen, daar overheen te stappen, zonder den hals, ten minste arm en been te breken. Tot heden toe heeft dan ook deze voorzigtigheids-maatregelen, zoo men verzekert, het gelukkigste gevolg gehad. Van de zevenhonderd *dienaressen* des geslepen asmodeus, die men daar ter stede met naam en toenaam aanwyst, heeft nog geen den moed gehad, den dorpel of veel minder het heilig stukje nagel op den afstand van dertig voeten te naderen. Ook wordt het bordeel drukker dan ooit bezocht.

Deze het gezond verstand en onze eeuw verontcerende ultra-domheid, ging myn vriend voort, zal u waarschynlyk ongelooflyk voorkomen. Ik betuig u nogtans, dat al het voorgaande woordelyk en zakelyk waar is.— Te wenschen ware het geweest, dat die schandelyke farce geene nadeelige gevolgen gehad had voor de slagtoffers van die onbegrypelyke bygeloovigheid; het tegenovergestelde is, helaas! waar. Verscheidene huisgezinnen, die men van deze belagchelyke verstandhouding met den Satan verdacht hield, hebben hun eerlyk bestaan en broodwinning daarby ingeboet; gelukkig mogen zy zich nog noemen, wanneer zy van personele mishandelingen bevryd blyven. En zulk een volkje willen sommige hier en in andere landen als voor beschaving en redelyk verdraagzaamheid, vatbaar doen doorgaan!— Voor de maand van October 1830 zouden de goede Lierschen ingezetenen den domoor, die zulk eene dwaasheid te berde had willen brengen van lieverlede en zonder hoegenaamde tusschenkomst, in een gekkenhuis opgesloten hebben; thans onder het bestuur van een tweeden *van der Noot* gaan zy met groote schreden naar de middeleeuwen terug; te vergeefs laat zich hier en daar een krachtig woord hooren tegens het smadelyk priesterjuk, waaronder zy gebukt gaan; zy willen eens vooral, gelyk de vaderen van den goeden ouden tyd, bygeloovig en dweepziek blyven. *Fiat ergo, chassèr le naturel, il revient au gălop.*

Uittreksel uit eenen particulieren brief uit Weenen, February 1833.

"Alvorens u over andere zaken te spreken, wil ik u eene ware anecdote, betreffende onzen inderdaad edelen Keizer, mededeelen. Gedurende deszelfs oponthoud in Baden (*) in het verleden jaar, ging de Keizer op eenen namiddag in een' eenvoudigen rok, zonder eenige versiersels en slechts vergezeld door eenen adjudant, door Baden wandelen. De adjudant ziet, dat in eene straat die men voornemens was in te gaan, een lyk wordt gedragen om ter aarde te worden besteld. Om den Keizer dat onaangename gezigt te besparen, vraagt hy denzelven, ofhy niet liever eenen anderen weg nemen wil? "Waarom toch?" vraagt de Keizer, en ziet de straat in, om te ontdekken, wat verhinderen zoude die straat te nemen. "Wyl ons daar een lyk tegengedragen wordt?" zegt hy, "Laten wy blyven staan, en zien wat het is." Men droeg eene zeer eenvoudige doodkist, door niemand anders dan door een' priester en den koster van de kerk begeleid. De Keizer merkt dat op; en zegt op een bewogen toon: "Dat moet wel een zeer arm mensch geweest zyn, daar het lyk door niemand wordt gevolgd!" De adjudant stemt dit toe. "Weet gy wat," zegt toen de Keizer, "dan willen wy het lyk begeleiden!" En beiden treden er achter en volgen het. Alzoo door de straten gaande, wordt het door de voorbygangers opgemerkt. Ieder sluit zich aan, zoodat het aan het kerkhof komende, eene der luisterrykste lykstaatsien was, welke nog immer in het stadje was gezien.— Vindt gy dat niet treffend? En zoude deze anecdote niet het onderwerp kunnen opleveren tot een schoon tafereel, als tegenhanger van het in Parys uitgekomene beroemde *Convoi du pauvre*, waar een hond het lyk zyns armen meesters volgt? Onder beiden konde men welligt deze woorden plaatsen:

"*O hoe verschillend in Frankryk en Duitschland is gevoel en erbarmen;*
Ginds begeleidt een hond, hier een Keizer het lyk van een' armen!"

(*) Baden. Een Oostenryksch stadje, aan de Schwöcha, 4 m. ten Z. van Weenen. 2340 inwoners, 16 warme baden, die jaarlyks door 2 à 3000 badgasten worden bezocht.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.